

FUGA

Baročna fuga je enostavna glasbena oblika. Ima eno samo temo, ki je kratka in ritmično karakteristična in se ponovi v več glasovih. Najpogostejše je triglasno redkeje dvoglasno ali petglasno in več glasno.

Večglasna (monotematična) instrumentalna ali vokalna skladba v obliki stroge imitacije. Razvila se je v 17. stol. iz polifonih oblik 16. stol. in bila najpomembnejša glasbena oblika. J. S. Bach pa jo je pripeljal do umetniškega viška. V 18. stol. je dosegla vzorno obliko.

- Fuga se prične z ekspozicijo, ki se začne enoglasno. Ko prvi glas konča osnovno temo jo prinese drugi glas in ko ta zaključi še tretji glas.
- Sledi izpeljava, kjer skladatelj uporabi osnovno melodijo v različnih načinih (variacije, modulacije) in se poigrava z kratkimi motivi osnovne teme.
- Sledi zadnji del stretta ali stesnitev, kjer se pojavi neka repriza ali ponovitev prvega dela. Vsi glasovi prinesejo osnovno melodijo-temo, le da drugič glas vstopi še preden prvi konča (kanon).

Na koncu je kratek homofon zaključek ali coda.

KONCERT

Glasbena oblika, ki obravnava igro posameznika- solista ali manjših solističnih skupin v soigri s spremljevalnimi instrumenti ali z orkestrom. Izhodišče mu je predklasična oblika "Concerto grosso" (veliki koncert) z najmanj tremi stavki, napisana za godala.

1. CONCERTO GROSSO:

- Skupina solistov se izmenjuje s solistom
- Običajno je v 4-stavčen (Italija- Vivaldi), v Nemčiji pa Bach piše 3- in 4- stavčne concerte grosse. Bach napiše 6 Brandenburških koncertov, kjer v solistično skupino uvrsti poleg godal še trobila in pihala.
- Oblika baročnega velikega koncerta - concerto grosso, je podobna suiti - zaporedje kontrastnih stavkov.
- Igra manjše skupine - cocertino ali posamezniki - soli se izmenjuje s celim orkestrom - totti.
- Poleg Bacha in Händla so jih pisali še A. Vivaldi, A. Corelli in drugi.

2. SOLO KONCERT (nastal v začetku 18. stoletja , kjer se solist/i izmenjujejo z orkestrom)

- Poleg concerta grossa se je v baroku vedno bolj uveljavljal tudi solistični koncert-dialog solista z orkestrom
- Najpogostejši je bil solistični koncert za violino (Antonio Vivaldi: Pomlad)
- Solistični koncert ima tri stavke (hitro-počasi-hitro/ allegro-largo-allegro)
- Bach je začel tudi z razvojem klavirskega koncerta, znani pa so tudi orgelski koncerti Händla.